

Časopis České obce sokolské

SOKOL

listopad
2013

Župa Dr. Jindry Vaníčka slavila stovku

Na slavnostní akademii byla předána originální sokolská šavle jako symbol ochrany župního historického praporu

Memoriál Jana Gajdoše

V Brně se konal již 22. ročník turnaje ve sportovní gymnastice žákyň a žáků

Vzpomínka na umučené v Mauthausenu

Při zájezdu do tohoto koncentračního tábora vzpomenuli sokolové památku padlých v boji za svobodu

Z obsahu

Zpravodajství

- 3 Bratr Nemrava zvolen místonáčelníkem ČOS
- 3 Zasedal Sbor vzdělavatelů žup
- 4 Vzpomínka na umučené v Mauthausenu
- 5 Župa Dr. Jindry Vaníčka slavila stovku
- 5 Poděbradský Sokol má nový prapor
- 6 Lampiónový průvod v Chotyni
- 6 Zájezd do Tyršova domu

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 7 Sokolové opět plavali o Pohár starostů pražských žup
- 8 Když počasí nepřeje

Výkonnostní a vrcholový sport

- 9 Memoriál Jana Gajdoše
- 9 Sokolové vyskákali titul na trampolíně
- 10 Suverénní výhra volejbalistů
- 11 České cyklistky nafotily kalendář
- 11 Plážovým volejbalistům Sokola Brno I začala šestková sezóna
- 12 Zlínské vzpírání má další mistryni
- 12 Pardubičtí na podzimním semináři karate
- 13 Allkampf-Jitsu: mistr je z Písku
- 13 Vítkovičtí obhájili titul
- 14 Sokolská capoeira má evropský titul

Vzdělávání, kultura, společnost

- 15 Názory z vašich dopisů
- 15 Blahopřání
- 16 Páni, dámy, Beseda začíná...
- 17 Vánoční koncert pro celou rodinu

Editorial

Nevím jak vy, ale podzim mám docela rád. Hlavně od poloviny října do poloviny listopadu se příroda nádherně zabarví a pře-pestrá škála barev lahodí oku i duchu, a když ještě to vše pro-září podzimní slunce... Zkrátka, rozmanitost, která ve svém spojení vytváří celek. Podzim je ale rozmanitý nejen v přírodě, ale také v Sokole – i zde vytváří celek, který je neopakovatelný

a kterému jen tak někdo konkurovat nemů-že. O této rozmanitosti se můžete přesvědčit i v tomto vydání časopisu Sokol, které obsahuje zprávy jak o dění v ústředí, tak v župách a jednotách, jak v oblasti všestrannosti – sportu pro všechny, tak výkonnostního spor-tu i kulturního dění. Některé ze zpráv mohou třeba inspirovat k pořádání obdobné akce, jiné „jen“ informují, co se kde dělo a jaké úspěchy dosáhli sokolští sportovci při měření svých sil nejen s českými, ale také zahraničními závodníky či družstvy. A dávat slůvko „jen“ do úvozovek je jistě namístě – vždyť na úspěchy sokolských jednotlivců a družstev bychom měli být pyšní všichni a posílit tak svoji hr-dost na to, že patříme k tak rozmanité velké sokolské rodině. O čem všem si tedy můžete v tomto vydání přečíst? V Tyršově domě se po roce v bazénu opět utkaly štafety o Pohár sta-rostů pražských žup. Na podzim se také koná řada mistrovských turnajů. Mistrovství České republiky družstev ve skocích na trampolíně vyhrálo družstvo Sokola Žižkov I. Titul mistry-ně získala na mistrovství ČR ve vzpírání junio-rek do 20 let Eliška Doležalová ze Sokola Jižní Svahy – Zlín a její oddílová kolegyně Gabriela Pallová vybojovala stříbro. Titul mistra repub-liky obhájili vítkovičtí zápasníci ve volném sty-lu a mistryni má Sokol Mladá Boleslav, když Eliška Hancová vydobyla zlato na mistrovství Evropy skupiny Vem Camará Capoeira.

Tak, jak se blíží konec kalendářního roku, na-stává i čas bilancování a stanovování úkolů a cílů pro rok další. A tak podzimní měsíce jsou tradičně vyhrazeny i rokování – v listopa-du se konal podzimní sraz župních náčelníků a náčelnic, na svém podzimním zasedání se sešel rovněž Sbor vzdělavatelů žup ČOS. Poslední dva listopadové dny se konalo zasedání Výboru ČOS a své rokování má před sebou ještě odbor sportu. Pokud se chcete o těchto jednáních dovědět víc, stačí otočit list, nebo si nenechat ujít příští, prosincové vydání, které vzhledem k vánočním svátkům plánujeme vy-dat o něco dříve, ještě před Vánoce.

Hezké čtení Vám přeje
Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 70. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věst-ník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce**: Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail**: zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce**: Zdeněk Kubín ● **Grafika**: Linda Hušková ● **Zlom**: Ilona Hodková ● **Redakční rada**: Josef Těšitel, Jaromír Kuče-ra, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Milada Nováková, Zdeněk Kubín ● **Obálka**: Gymnastka Jasmína Hnilicová ze Sokola Brno I na Memoriálu Jana Gajdoše, foto Pavel Ryčl ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevra-cejí**. Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Bratr Nemrava zvolen místonáčelníkem ČOS

■ Župní náčelníci a náčelnice hodnotili na svém podzimním srazu, který se konal v sobotu 9. listopadu, činnost odboru všestrannosti v roce 2013 a projednávali plány a úkoly na rok 2014. Na programu srazu byla rovněž dovolba místonáčelníka České obce sokolské – tím byl zvolen bratr Jan Nemrava.

Na srazu byl představen projekt geoca-

chingu, který připravuje komise pobytu v přírodě a na srazu jej prezentoval bratr Pavel Kroupa. Náčelník České obce sokolské bratr Petr Svoboda mimo jiné hovořil o významných akcích v roce 2015, kdy se konají Sokolské Brno – SokolGym, Plzeňské slavnosti pohybu, organizované Sokolskou župou Plzeňskou v rámci projektu Plzeň 2015 – Evropské

hlavní město kultury a také si připomeneme 25 let obnovení České (resp. Československé) obce sokolské. Na srazu vystoupila jako host zástupkyně Českého olympijského výboru Vanda Mikušová, která hovořila o stěžejních akcích ČOV a především představila projekt Olympijský park Soči – Letná 2014, jehož se účastní také sokolové. -red-

Zasedal Sbor vzdělavatelů žup

■ Na svém podzimním zasedání se v sobotu 23. listopadu sešel Sbor vzdělavatelů žup ČOS. Vedle zpráv jednotlivých komisí byl na programu jednání materiál „Pokyny k organizování aktivit v rámci péče o sokolské seniory, předložený bratrem Vladimírem Šilhánem, výsledky soutěže ke 150. výročí založení Sokola a informace o vyhlášení nových soutěží ve vzdělavatelské oblasti pro mládež, informace o návrhu na udělení Ceny fair play A. Hudce za rok 2013 ad. Na zasedání došlo rovněž ke slavnostnímu okamžiku – 1. náměstek vzdělavatele bratr Bohumil Gondík zde převzal nejvyšší sokolské vyznamenání, zlatou medaili ČOS, kterou kvůli zdravotním problémům nemohl převzít na 10. sjezdu ČOS.

Usnesení, které zasedání Sboru vzdělavatelů žup ČOS přijalo, mimo jiné uložilo úkoly jak předsednictvu vzdělavatelského odboru ČOS, tak vzdělavatelům sokolských žup a jednot.

Předsednictvu konkrétně uložilo:

1) Na základě zhodnocení letošního Památného sokolského dne

a) iniciovat, aby v příštím roce propagační a marketingová komise včas zajistila vydání vhodného propagačního materiálu k dané akci;

b) ve spolupráci s tiskovým oddělením věnovat maximální pozornost propagaci akce především v celostátním tisku, rozhlasu a televizi (pozn. red. – z letošních oslavách byl v ČT24 vysílán přímý deseti-

minutový vstup, Český rozhlas 2 vysílal u této příležitosti hodinovou besedu s bratry Bartůňkem a Chlumský, pozornost věnovala i některá média v regionech, jako například v Brně či Královéhradeckém kraji);

c) zajistit za využití všech vhodných prostředků, aby se oslavy v TD, případně dalších místech zúčastnili významní představitelé státních orgánů a společenských organizací a širší sokolská veřejnost;

d) ve spolupráci v P ČOS věnovat maximální pozornost prosazení návrhu, aby se 8. říjen stal Památným dnem ČR.

2) Na základě projednání Pokynu k organizování aktivit seniorů připravit konečný materiál, který bude předložen P ČOS a stane se závazným pokynem pro činnost v této oblasti na úrovni jednot, žup a ústředí.

3) Předložit jarnímu zasedání vzdělavatelů žup Program činnosti ČOS ve vzdělavatelské oblasti s výhledem do roku 2018.

4) Vypracovat metodický pokyn ke zlepšení reprezentace sokolské organizace na veřejnosti, zejména při oslavách významných dnů a vzpomínkových akcích.

5) Ve spolupráci s příslušnou župou koordinovat podání návrhu na státní vyznamenání br. Přídala.

6) Zvážit možnost vyhlášení literární soutěže na téma „Současnost a budoucnost Sokola“.

Starostka ČOS sestra Hana Moučková předává bratru Gondíkovi zlatou medaili

Vzdělavatelům sokolských žup a jednot zasedání uložilo:

1) Věnovat maximální pozornost včasné propagaci a organizačnímu zajištění Památného sokolského dne v r. 2014.

2) Podílet se v rámci předsednictev žup a výborů T.J. na provedení organizačních změn spojených s přechodem organizace na institut spolku v souvislosti s novým OZ.

3) Podporovat účast sokolské veřejnosti v nově vyhlášených vzdělavatelských soutěžích.

4) Propagovat návrh na postavení pomníku br. arm. gen. T. Sedláčkovi včetně v této souvislosti probíhající sbírky.

-red-

Vzpomínka na umučené v Mauthausenu

Historici Vlastislav Janík, Vojtěch Šustek a Jaroslav Švancara tak jako v předchozích letech opět zorganizovali 24. října, který letos připadl na čtvrtek, jednodenní výlet do koncentračního tábora Mauthausen. Toto datum nebyla vybráno náhodně – v tento jediný den před 71 lety nacisté jako odplatu za atentát na Reinharda Heydricha ranou do týlu pozabíjeli více než 250 československých občanů, především rodiny parašutistů, odbojářů a jejich spolupracovníků.

Další lidé byli za pomoc československým parašutistům popraveni v lednu 1943 a únoru 1944. Ze sokolských představitelů jmenujme alespoň rodiny Jaroslava Piskáčka, Jaroslava Smrže či Václava Nováka.

Tohoto každoročního setkání se účastní ti, jež k tomuto tématu mají vztah ať už proto, že sami jsou pozůstalými popravených, nebo se z různých jiných důvodů o toto téma zajímají. Není proto divu, že se pietní vzpomínky zúčastnilo i deset sokolů v čele s bratrem Bohuslavem Bubníkem.

Koncentrační tábor Mauthausen se nachází v Horních Rakousích asi 20 km východně od Lince. Pět měsíců po tzv. anšlusu Rakouska k Německé říši byli do Mauthausenu dopraveni první vězni z koncentračního tábora Dachau. Rozhodující pro založení tábora byl výskyt žuly v tamějším kamenolomu. Tábory v Mauthausenu a Gusenu patřily do kategorie III. stupně, panovaly zde nejtvrďší podmínky a úmrtnost byla jedna z nejvyšších oproti ostatním táborům. Bylo to tím, že sem byli posíláni političtí a ideologičtí odpůrci říše. Kromě práce v kamenolomu byli vězni nasazováni i do výroby ve zbrojním průmyslu. Ke konci války se sem svázeli zajatci

z koncentračních táborů na východě. V rozmezí let 1938 až 1945 prošlo táborem přes dva miliony osob, z toho asi polovina nepřežila.

Po uvítání jedním ze správců památníků jsme společně prošli vstupní branou a z appellplatzu navštívili budovy, kde vězňové bydleli. V bývalé prádelně se nachází kaple a obřadní místnost. Zde se četly seznamy zemřelých československých občanů. Poté byl čas na zhlédnutí nově zbudovaných výstavních prostor, z nichž jsme se společně přesunuli k Haldě popela, což je místo, které se nachází za plotem tábora a po léta zde byl ukládán popel z pecí krematoria. K zdejšímu kříži s malým pomníkem, u kterého stáli krojovaní sokolové čestnou stráž, položil bratr Bubník květiny a chvilkou ticha jsme společně uctili památku zemřelých.

Na závěr jsme skrze Park pomníků sešli dolů do kamenolomu po tzv. Schodech smrti.

Kateřina Wágnerová

Župa Dr. Jindry Vaníčka slavila stovku

■ Sokolská župa Dr. Jindry Vaníčka u příležitosti stého výročí svého založení uspořádala v sobotu 9. listopadu v Dělnickém domě Juliánov slavnostní akademii. Účastníci přivítali jako své nejvýznamnější hosty starostku České obce sokolské sestru Hanu Moučkovou, senátora a náměstka hejtmana Jihomoravského kraje Stanislava Juránka a starostu MČ Brno-Židenice Romana Vašinu.

Po zaznění státní hymny a úvodním slově starosty župy bratra Jiřího Růžičky dekorovala sestra Moučková historický župní prapor pamětní stuhou ČOS. Poté doyen župy bratr Jaroslav Janko z Újezda u Brna věnoval ze své soukromé sbírky a do rukou starosty župy předal originální sokolskou šavli jako symbol

ochrany župního historického praporu, což vyvolalo dlouhotrvající nadšený potlesk zcela zaplněného hlediště. Následovalo předání čestných uznání činovníkům, cvičitelům a trenérům za jejich významnou dobrovolnou a dlouhodobou činnost v sokolském hnutí. Župní vzdělatelka sestra Helena Ryšková seznámila velmi zajímavým způsobem diváky s celou historií župy. Její slova byla doplněna prezentací historických i současných fotografií. Úvodní společenskou část ukončil pěvecký sbor Sokola Brno-Židenice.

Druhou hlavní částí akademie byla přehlídka tělocvičných vystoupení, představující široký a pestrý rozsah činnosti v sokolských jednotách – od těch nej-

menších předškolních dětí a žactva až po seniory. Celkem vystoupilo 190 cvičenců v 18 programových číslech, při kterých ukázali svoje dovednosti v pódiových skladbách, v různých druzích cvičení a také předvedli zkrácené verze hromadných skladeb z posledního XV. všesokolského sletu v Praze.

Naše župa patří mezi největší v České republice a v současnosti sdružuje ve 40 tělocvičných jednotách celkem 7 030 členů (2 355 mužů, 2 595 žen, 208 dorostenců, 161 dorostenek, 890 žáků a 821 žákyň), z toho je 4 310 ve všestrannosti, 2 736 ve sportovních oddílech.

*Ladislav Knotek,
Jiří Růžička*

Poděbradský Sokol má nový prapor

■ Nový prapor, přesněji řečeno jeho repliku, která je dokonale zhotovena podle originálu z roku 1947, má od konce letošního října Sokol Poděbrady. Protože původní prapor je již poněkud věčný, má vysokou historickou cenu a je majetkem muzea, rozhodl se výbor T. J. opatřit si přesnou kopii. Ta se dokonale podařila, a protože je majetkem Sokola Poděbrady, může s ní konečně nakládat libovolně dle potřeby.

Sokolové si potrpí na vznešenou symboliku a společenské události již od začátku své organizace. Proto se v neděli 27. října dopoledne sešlo několik zástupců Sokola Poděbrady v čele se starostou Radkem Smejkaem v kostele Církve Československé husitské, aby zde farářka Drahoslava Benešová prapor vysvětila. Tomu předcházela nedělní bohoslužba, při níž praporečník poděbradské jednoty Jiří Havlík, který je též staršinou církve, hrdě stál při oltáři a držel nový prapor, čekaje na okamžik svěcení.

Farářka D. Benešová při bohoslužbě připomněla úlohu sokolů v historii českého národa.

O historii poděbradských sokolských praporů připravil zajímavé údaje Petr Šorm z Polabského muzea: První zmínka o praporu poděbradské jednoty pochází z roku 1870, kdy byl o masopustu v sále U zeleného stromu pořádán sokolský ples a při něm se uskutečnila loterie ve prospěch jeho pořízení. První prapor byl jednoduchý, na červené straně nesl nápis SOKOL PODĚBRADSKÝ, na bílé Tyršovo heslo TUŽME SE! V roce 1881, kdy byla poděbradská jednota obnovena, ho tři poděbradské ženy ozdobily stuhami, jež nese dodnes. Přestože se Sokol usnesl už v roce 1888 pořádit nový prapor, sloužil tento první svému účelu více než 60 let. Během dlouhé doby používání zestárnul, a tak se výbor v roce 1924 usnesl, že je třeba ho vyměnit. Původní prapor byl věnován poděbradskému muzeu.

O návrh nového praporu byl požádán nymburský malíř Hanuš Bohdan. Byl na něm vyobrazen poděbradský zámek od východu. Doplněvalo ho heslo VLASTI ZDAR!, vybrané ze soutěže mezi členy jednoty. Prapor byl slavnostně rozvinut při tělocvičné akademii 30. dubna 1931. Nedožil se však ani deseti let své existence: 13. 4. 1941 byl zabaven nacistickými okupačními úřady a zničen.

Po osvobození byl pořízen nový prapor. Zhotovily ho chovanky Jedličkova ústavu v Praze. Podle návrhu poděbradského učitele a kronikáře jednoty Čeňka Kláska byl na něm vyšíto pomník krále Jiřího s heslem PRAVDA VÍTĚZÍ. Byl hotov v roce 1947 a představen o rok později, při příležitosti oslavy 85 let trvání jednoty. Ani on svému účelu nesloužil dlouho. Během komunistického režimu jej opatrovala J. Helichová, která ho i s dalšími sokolskými památkami věnovala Polabskému muzeu, v jehož sbírkách je uložen dodnes.

Josef Bubeník

Lampiónový průvod v Chotyni

■ Příkladem toho, jak Sokol spolupracuje s partnery ve svém regionu, může být lampiónový průvod, který se uskutečnil 1. listopadu v Chotyni. V podzimní podvečer tohoto dne se před sokolovnou sešly děti s rodiči – a to nejen z Chotyně – v hojném počtu asi tři sta osmdesáti osob, aby již tradičně prošli obcí s rozsvícenými lampióny na hrad Grabštejn. Bezpečnost účastníků zajis-

tila městská policie a místní hasiči. Pochod se uskutečnil ve spolupráci Sokola, Obecního úřadu v Chotyni a Správy hradu Grabštejn.

Členové Sokola osvětili cestu ke hradu sto dvaceti lampičkami. Z hradního nádvoří pozvala Bílá paní účastníky k večerní prohlídce. Cestou je potěšila hudební skupina, která zahrála středověké písně, v komnatách čekala další

překvapení v podobě čerta, čarodějnice, nebožtíka a jiných pohádkových bytostí.

Bylo chladno, a tak rodiče ocenili horkou medovinu a děti čaj s medovínekem. Protože si lampiónový průvod získal svoje příznivce, těšíme se s nimi na další, již osmý v pořadí.

*Hana Němcová,
jednatelka T.J. Sokol Chotyně*

Zájezd do Tyršova domu

■ Výbor Sokola Pyšely uspořádal pro své členy a ostatní zájemce zájezd do Tyršova domu. Akce se ve středu 23. října zúčastnili i členové sousední Tělocvičné jednoty Sokol Poříčí nad Sázavou, kteří spadají pod župu Blanickou, a v neposlední řadě i starostka naší domovské župy Barákovy, sestra Papírníková-Jurečková.

Po příjezdu do Tyršova domu se nás ujal člen předsednictva vzdělávacího odboru ČOS bratr Zdeněk Bartůnek, aby nás zasvěceně provedl zajímavými místy a srdcem všeho sokolstva.

I když mezi námi byli členové vyššího věku a jeden dokonce téměř devadesá-

tiletý, ukázali v sobě všichni sportovního a sokolského ducha a vyšplhali i na střechu tělocvičny, odkud je nádherný výhled na okolí Tyršova domu. Následovala prohlídka a zajímavé vyprávění o budování bazénu a poté jsme si prošli krásné sály Michnova paláce. Tady si v jednom ze sálů členky naší jednoty sborově zazpívaly moravskou lidovou píseň.

V dobré náladě jsme se rozloučili s bratrem Bartůnkem a poděkovali mu za zajímavé a příjemné odpoledne. Společně jsme litovali, že nám vymezený čas tak rychle utekl. Následoval odjezd do Pyšel a další prohlídka, tentokrát naší sokolovny. Ukázali jsme našim členům nové

nebo zrenovované části, například pět nových pokojů s ubytovací kapacitou 14 osob, novou kancelář, nazvanou „Sokolí hnízdo“ a novou přístavbu naší tělocvičny, která nám bude sloužit jako sklad na tělocvičné nářadí, židle a stoly. Také jsme se mohli pochlubit novými žebřinami a vozíkem na žíněnky, které jsme si pořídili z finančního příspěví župy Barákovy. Všem se líbilo i nové zabudované ozvučení sálu, výrobek našeho člena, bratra Linhartu, které nám slouží při cvičení aerobiku.

*Jaroslav Chalupa,
starosta T.J. Sokol Pyšely*

Sokolové opět plavali o Pohár starostů pražských žup

V tradičním podzimním termínu se v pátek 8. listopadu sešli na nádvoří Tyršova domu sokolové z pražských žup, aby se po počátečních informacích utkali v bazénu o putovní Pohár starostů pražských sokolských žup.

Tradiční závody jsou organizovány jako plavecké štafety, a to nejprve pro děti a mládež do patnácti let (25×25 metrů). Tento štafetový závod se jako Minipohár starostů pražských žup uskutečnil již počtvrté. V letošním roce obhajovala loňské vítězství štafeta župy J. Podlipného. Za mohutného povzbuzování bojovali mladí plavci s nasazením a touhou přispět ke společnému výsledku. Do cíle jako první dorazil plavec župy J. Podlipného a zajistil tak společně s ostatními obhajobu loňského vítězství. Na druhém místě doplavalí závodníci župy Podbělohorské a na třetím místě se umístila župa Pražská Scheinerova. Zejména u této věkové kategorie je nutné ocenit kolektivního ducha, který hnal všechny účastníky do cíle. Po Minipoháru přišla řada i na dospělé. Letos se tento závod konal již po deváté. Loňské prvenství obhajovali

závodníci župy Pražské Scheinerovy. Vzhledem k nižšímu počtu přihlášených se letos plavalo pouze 37 úseků, ale na atmosféře a úsilí závodníků to nebylo znát. Po krátkém rozplavání, vyzkoušení plaveckých brýlí a pevného ustrojení plavek byl závod zahájen. V jeho průběhu se několikrát změnilo vedení, což přispělo k dramatictosti závodu i k mohutnému povzbuzování. V cíli byli první opět závodníci župy J. Podlipného, těsně následovaní župou Podbělohorskou. Třetí do cíle dorazila župa Pražská Scheinerova. O vyrovnanosti závodu svědčí i fakt, že všechny tři župy ukončily závod v rozmezí necelých dvaceti sekund. Podlipákům se

tedy zdařil „dublé“. To podstatné na celém závodě bylo, že se účastníci opět sešli při společné aktivitě a bojovali i za ostatní. A protože se sport kolem nás stále profesionalizuje, obdržel každý účastník Fidorku. Při vyhlásování výsledků Minipoháru i u závodu dospělých byli oceněni diplomem nejmladší (Rozálie Sejková, T.J. Sokol Žižkov I) i nejstarší (Miroslav Hnilička, T.J. Sokol Pražský) závodník. Nastává tedy doba tréninku na příští plavecké klání, které bude již jubilejní – desáté.

*Karel Kovařovic,
náčelník župy Podbělohorské, ředitel
závodu a hlavní rozhodčí
Foto: Petra Kříženecká*

Když počasí nepřeje...

Zdá se, že se nám, sokolkám z Nového Bydžova, velice zalíbily malé odpolední výlety po okolí. Většinou jezdíme na kolech, ale zima nás zahrnala do vytápěných prostor. Tentokrát jsme šly do muzea. Zatím pouze na návštěvu. Jan Kohout, současný pracovník muzea, nám maximálně vyšel vstříc a přivítal nás mimo běžné návštěvní dny. Někteří z naší početné skupiny měli poměrně významnou časovou prodlevu od poslední prohlídky a opět rádi spatřili známé exponáty jako je novobydžovská archa, obrazy Petra Brandla atd. Dozvěděli jsme se i spoustu novinek z příjemného a zasvěceného výkladu Jana Kohouta.

Nezapomněli jsme na bývalého vedoucího městského muzea, historika Jaroslava Prokopa, čerstvého držitele ocenění Čestný občan Nového Bydžova. My, členové T.J. Sokol, si vážíme

trpělivosti při mapování historie našeho města a proto jsme mu předali květinu

Příště se můžete přidat k nám. Plánujeme zimní procházku k vodojemu nebo do Skřivan s vycházkovými holemi (nordic walking).

jako výraz vděku za jeho úsilí. Některé členy naší skupiny zdobily podivné šperky. Přímou na náměstí proběhlo pasování nových sokolů. Totiž, někteří manželé a vnučata cvičenek s námi již

několikrát absolvovali výlety, tak jsme je tímto aktem vzali „mezi sebe“. Plní dojmů a zážitků jsme se odebrali zhodnotit celou akci do místního Café baru Lev. Byla to příjemná neděle. Příště se můžete přidat k nám. Plánujeme zimní procházku k vodojemu nebo do Skřivan (podle počasí) s vycházkovými holemi (nordic walking).

Věrka Kubelka,
Sokol Nový Bydžov

Memoriál Jana Gajdoše

■ K významným soutěžím ČOS tradičně patří Memoriál Jana Gajdoše ve sportovní gymnastice zákyň a žáků v Brně. Závod je zařazen v kalendáři UEG a letos se konal již jeho 22. ročník, a to o víkendu 16.–17. listopadu. Organizaci, tak jako vždy, zajišťoval oddíl sportovní gymnastiky Sokola Brno I ve spolupráci s ČOS, Nadací sportující mládeže, magistrátem statutárního města Brna, Klubem českých olympioniků a drobnými sponzory.

Závod děvčat se konal v sobotu od 10.00 hod. a zahájila ho gymnastická legenda, sestra Věra Růžičková. V závodě startovalo 70 závodnic v 18 kompletních družstvech. Vedle dvou družstev domácích SBI, dalších tří družstev ČOS – Sokol Kampa, Sokol Kladno, Moravská Ostrava I – a dalších družstev z ČR (dvou družstev Bohemians Praha a Prostějova) se představilo deset družstev z evropských států – Maďarska, Rakouska, Rumunska, Slovenska, Slovinska a Švédska – a jednotlivkyň z USA. Vzhledem k velkému počtu závodnic odstartoval proti plánu závod chlapců o 45 minut později za účasti 48 závodníků ve 12 družstvech a jednotlivců

z pěti zemí – Holandska, Maďarska, Rakouska, Slovenska a Slovinska a tři družstev gymnastů České republiky (ČOS, SBI a družstvo reprezentující ČUS/ČGF).

V neděli pokračoval závod finálovou soutěží. Ta byla organizována jako soutěž dvojic po vzoru Sokol Grand Prix. Dvojice byly losovány z dvanácti nejlepších závodníků a závodnic, maximálně však dva z jednoho družstva. Závod měl tři kola. V prvním kole startoval každý z dvojice na dvou sportovci vybraných náradích. Do druhého kola postoupilo osm nejlepších párů a do třetího – finále – čtyři nejlepší páry. Zde každý z dvojice cvičil již jen na jednom náradí, na kterém dosud nestartoval.

Tradičně velmi dobré výkony byly v letošním roce korunovány velmi slušnými výkony družstev dívek z ČR – obsadila první dvě místa, jednotlivkyň vyhrála závodnice ze Slovinska, následovaly dvě Rumunky a tři Češky, závodnice z domácího SBI skončila na 6. místě. V závodě chlapců dominovala dvě družstva z Maďarska následovaná výběrem ČOS. Domácí Fiala vybojoval stříbrnou medaili a další tři Češi byli v první desítce.

V nedělním finálovém závodě vylosovovaných dvojic se české jméno objevilo v případech chlapců na 1. a 3. místě, v případě dívek na 3. místě celkového pořadí. Opět lze konstatovat, že vzhledem k věku startujících českých gymnastů a gymnastek můžeme očekávat jejich start a vylepšení umístění i v dalších letech. Závod opět proběhl ve velmi příjemné sportovní atmosféře.

Petr Syrový

Sokolové vyskákali titul na trampolíně

■ Poslední říjnovou neděli se v areálu liberecké Tip sport arény konalo mistrovství České republiky družstev ve skocích na trampolíně. Celkově se závodů zúčastnilo 15 čtyř a trojčlenných družstev, z toho osm sokolských (pět družstev ze Sokola Kampa, dvě ze Sokola Žižkov I a dvě ze Sokola Olomouc). Kvalifikaci, ve které závodí čtyři skokani, vyhrálo s velkým náskokem družstvo A ze Sokola Kampa (Filip Hron, Naim Ashhab, Karolína Sikorová a Lukáš Majer). Družstvo A ze Sokola Žižkov I ve složení Monika Otavová, Kateřina Zwingerová, Petra Anýžová a Martin Pelc se do pětičlenného finále, po Pelcově chybě ve volné sestavě, kvalifikovalo ze čtvrtého místa. Dalšími finalisty byla družstva z Rožnova pod Radhoštěm a dvě družstva domácího Liberce. Družstvo B ze Sokola Žižkov I ve složení Tereza Přívracká, Barbora Sýkorová a hostující Petra Rychterová (Sokol Dvůr Králové nad Labem) nakonec skon-

čilo na 9. místě. Družstvo B ze Sokola Olomouc skončilo těsně před branami finále, na 6. místě, a jejich družstvo B na 13. místě. Kromě Sokola Kampa a Žižkov I se tedy do finále, bohužel, další sokolská družstva neprobojovala.

Ve finále závodí pouze tři závodníci a všechny tři sestavy se počítají do celkového bodového součtu. Družstvo ze Sokola Žižkov I ve finále předvedlo tři stabilní výkony a po chybách soupeřů za-

slouženě získalo (první) titul mistra České republiky. Na druhém a třetím místě skončila družstva z Liberce a na čtvrtém TJ Rožnov pod Radhoštěm. Vítězům kvalifikace ze Sokola Kampa se ve finále nepodařilo zopakovat skvělé výkony. Jako jediný ve finále doskákával svou sestavu Filip Hron. Lukáš Majer s Naimem Ashhabem chyboval, a družstvo Kampa se tak zařadilo na konečné páté místo.

Jan Topič

Cílem trenérů i hráčů Sokol Česká Třebová II bylo udržet se ve velmi kvalitní první osmičce východní skupiny.

A mise to byla veleúspěšná. Družstvo T.J. Sokol Česká Třebová II nejenže se udrželo v nejlepší osmičce, ale v konečném úctování i celý turnaj suverénně vyhrálo, a to před druhým družstvem Znojma o tři body (vítěz 1. kvalifikačního turnaje) a třetím ŠSK Beskydy (klub z domácího Frýdku-Místku) o bodů šest. Z první osmičky sestoupila družstva Volejbal Brno a TJ Svitavy.

Jedná se o chlapce ročníků narození 1998 a mladších. Z velké části je družstvo složeno z hráčů, kteří v minulé sezóně získali titul mistrů ČR ve volejbale v kategorii mladších žáků a je doplněno o další hráče našeho oddílu spadajících ještě do této věkové kategorie. Je potřeba připomenout, že na prvním (kvalifikačním) turnaji v Novém Jičíně skončilo toto družstvo na pěkném 5. místě první osmičky, a to po jediné čtvrtfinálové prohře s pozdějším vítězem kvalifikace – družstvem Znojma.

Na 2. turnaji ve Frýdku-Místku hrá-

Suverénní výhra volejbalistů

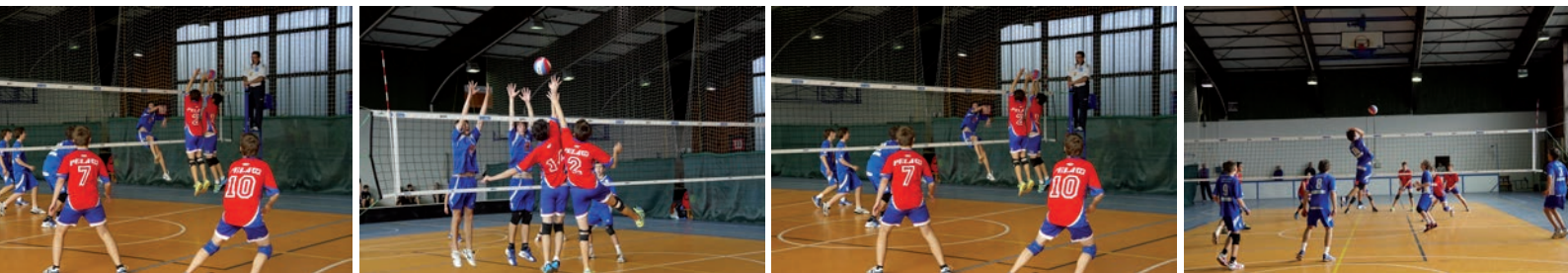
Družstvo starších žáků T.J. Sokol Česká Třebová II se ve dnech 9. a 10. listopadu 2013 zúčastnilo 2. turnaje Českého poháru (ČP) tentokrát konaném ve vzdáleném Frýdku-Místku. Jedná se o nejvyšší a neprestížnější soutěž žákovských družstev v ČR.

lo nejlepších osm týmů, a to systémem každý s každým. Před družstvem T.J. Sokol Česká Třebová II bylo tedy celkem sedm velmi těžkých soubojů s velmi kvalitními týmy ze sportovních center mládeže či vrcholových středisek mládeže. V sobotu bylo naplánováno celkem pět a v neděli poslední dvě utkání turnaje. Bodování v turnajích ČP je italským systémem bodování a poslední dva týmy odehraného turnaje sestupují z první osmičky nejlepších

družstev do druhé osmičky a první dva týmy z druhé osmičky postupují do osmičky první.

T.J. Sokol Česká Třebová II reprezentovali: Jan Bíl, Martin Blažek, Adam Král, Tomáš Olejář, František Stránský, Radim Šulc, Lukáš Vašina a Vojta Tecl. Trenéři: Pavel Šulc, Lubomír Vašina, Marko Olejář.

*Lubomír Vašina,
Sokol Česká Třebová II*

České cyklistky nafotily kalendář

■ Po loňském velmi úspěšném premiérovém počínání se české cyklistky rozhodly, že opět nafotí něžný kalendář snoubící půvaby slečen cyklistek a jejich „karbonových ořů“. Tentokrát bylo focení stylizováno jako „závodní den cyklistky“. Poodhalí nám, jak vypadá cyklistčin svět od brzkého ranního budíčku, přes každodenní tréninkovou dřinu až po zaslouženou vítěznou oslavu po závodě. To vše ve spojení s nádhernými cyklistkami vykouzlí potěšení z pohledu nejen pro fanouška tohoto sportu.

I v letošním roce se focení účastnily dvě závodnice z Pardubického kraje – členka týmu Cyklotrenink F. Trkal a českořebovska sokolská závodnice Monika Simonová a druhou cyklistkou je Pavlína Šulcová, v letošním roce hájící barvy Bau-necht Author Hradec Králové.

Tímto kalendářem se snažíme zvýšit propagaci ženské cyklistiky v ČR.

Většina z nás jsou amatérky nebo studentky, které bez podpory nemohou zvyšovat svoji výkonnost a porovnávat se s těmi nejlepšími v zahraničí, řekla ke kalendáři Monika. Focení se konalo nedaleko Opavy a fotoaparátu se chopila zkušená fotografka Renata Foltysová.

Lubomír Vašina

Plážovým volejbalistům Sokola Brno I začala šestková sezóna

■ Mladým hráčům a hráčkám plážového volejbalu Sokola Brno I začala zimní halová sezóna, v níž si zahrají krajské šestkové soutěže. V našich klimatických podmínkách se nedá věnovat celý rok jen plážovému volejbalu. Chceme-li si vychovávat výkonnostní a ne jen hobby hráče, musíme zejména v začátcích trénovat a hrát jak na písku, tak na pevném povrchu – nejlépe na palubovce.

Pro účast v šestkových soutěžích máme hned několik důvodů:

1. Na pevném povrchu hráči a hráčky získávají větší rychlost, odhad rozběhu a razanci při úderu – hráči se musí učit smečovat. Na písku mají sklon k technickým úderům, které jsou pro plážový volejbal důležité, ale na nejvyšší úrovni je nutno, aby disponovali i tvrdým úderem.

2. Plážovému volejbalu chybí kvalitní zimní soutěž pro mladé. To, co se hraje v současnosti, má velice slabou úroveň, a vzhledem k počtu nafukovacích hal v ČR a množství klubů, které se specializují na výchovu plážových volejbalistů, situace výhledově lepší nebude.

3. Hráči se naučí novému kolektivnímu

hraní. Plážový volejbal je spíše individuální sport, ale komunikace obou hráčů je velice důležitá, šestkový volejbal hráče a hráčky učí více komunikovat.

4. Hráči a hráčky si vyzkouší různé hráčské posty – smečař, blokař, nahrávač. Nechceme žádnou specializaci, všichni musí umět přihrát, nahrát a smečovat, poradit si s blokem. Hrajeme dva systémy, buď nahrává střední hráč v zóně 3, starší hrají na 2 nahrávače – přední nahrávač smečuje a zadní nahrává.

5. Jako klub se chceme stát nezávislým na ostatních šestkových klubech.

Nejmladší hráči a hráčky v přípravce hrají pravidelně turnaje v minivolejbalu, kde se naši nejšikovnější svěřenci umísťují pravidelně na prvních místech v kraji. Mladší žáci a žákyně hrají ve smíšeném družstvu Jihomoravský pohár 7. tříd, kde budeme, stejně jako vloni, hrát v nejlepší první skupině.

Starší žáci a žákyně hrají KP JMK. Holky jsou momentálně ve čtvrté skupině, když měly velice těžkou kvalifikaci a věříme, že se jim postupně podaří dostat mezi nejlepší. Kluci začali ve 2. skupině a na

druhém turnaji se jim podařilo postoupit mezi nejlepší krajská družstva.

Žákovská družstva v současnosti trénují čtyřikrát v týdnu – z toho dvakrát na písku, jedenkrát v hale a jedenkrát týdně je kondiční trénink. Do budoucna bychom se chtěli přes zimu více věnovat šestkám (většina tréninků v tělocvičně), na písek přejít až po šestkové soutěži a v období od dubna do srpna se věnovat pouze plážovému volejbalu.

Toto je koncepce našeho oddílu, a přáli bychom si hrát nejenom žákovské soutěže, ale rozšířit naši činnost i v soutěžích juniorů a dospělých. V Sokole Brno I k tomu máme vynikající podmínky – venkovní kurty na šestky i plážový volejbal, nafukovací halu se dvěma pískovými kurty a dvě haly na šestkový volejbal.

Podařilo se nám stabilizovat trenérské obsazení a všichni naši trenéři mají trenérské vzdělání.

*Milan Džavoronok st.,
hlavní trenér volejbalu Sokol Brno I*

Zlínské vzpírání má další mistryni

■ V Havířově se v polovině října uskutečnilo mistrovství ČR ve vzpírání juniorek do 20 let. Zlínské vzpírání tentokrát reprezentovala dvě děvčata za Sokola Jižní Svahy – Zlín. A to velice úspěšně. V hmotnostní kategorii do 58 kg získala Eliška Doležalová titul mistryně ČR a v hmotnostní kategorii do 75 kg Gabriela Pallová dosáhla na stříbro.

Jaroslav Janeba

Eliška Doležalová (vpravo) a Gabriela Pallová

Pardubičtí na podzimním semináři karate

■ K podzimnímu semináři moderního sportovního karate patří poslední ligový turnaj sezóny. Letos se seminář konal v Hanušovicích první listopadový víkend, a to ve znamení závodů. Semináře se úspěšně zúčastnili i členové oddílu MSK Sokola Pardubice.

V sobotu 9. listopadu dopoledne nás čekal rychlý učební program, pak přestávka a závody ve formě. Začínaly černé pasy formou KontraSet a končily bílé formou Prima. Pardubičtí závodníci nastupovali v kategoriích KontraSet, Set, Tertia, Secunda a Prima. Kristýna Krejzlová bodovala a získala 1. místo ve Formě Set, 2. místo ve formě Quinta, Jana Záhorská získala 4. místo ve formě Tertia, Jiří Michek získal 4. místo ve formě Secunda a ve finále formy Primy obsadil Pavel Švienty 3. místo.

Na nedělní boje jsme se chtěli pořádně vyspat, ale málo komu se to povedlo. Přesto jsme s odhodláním nastoupili do zápasu. Za své výkony byli oceněni tito bojovníci: Jan Průšek – 2. místo v bojích pod 16 let, Pavel Švienty – 1. místo v bojích MY, Martin Golář – 2. místo v bojích MY, Andrea Šipošová – 4. místo v bojích FY, Tomáš Bydžovský – 2. místo v bojích MO, Jiří Michek – 4. místo v bojích MO, Jan Kučera – 3. místo v bojích MG a Kristýna Krejzlová – 3. místo v bojích FA.

V sobotu proběhlo vyhlášení Ligy MSKA-CZ 2013. Náš oddíl obsadil celkové 3. místo, trofej si převzal předseda oddílu mistr Pavel Trunec.

*Andrea Šipošová,
Sokol Pardubice*

Allkampf-Jitsu: mistr je z Písku

■ Začátkem listopadu se do Plzně sjelo sto šedesát soutěžících z Německa a České republiky na 12. Open Fighting a Hard kata – mistrovství ČR v sebeobraně systému Allkampf-Jitsu. Tradičně se ho zúčastnili i borci AKJ Panthers Sokol Písek pod vedením trenérů Ladislava Včeličky a Zdeňka Hoška. Při letošní neúčasti milevského oddílu měli písečtí zastoupení v šesti váhových a věkových kategoriích, a to od nejmladších dětí až po dospělé závodníky. V kategorii benjamínků do 9 let to byli Filip Hrádek, který obsadil krásné 4. místo, a Pavel Holub, který skončil šestý. Nutno podotknout, že oba borci jsou o rok mladší než jejich konkurenti, což je v tomto věku opravdu znatelné. V kategorii žáků -39 kg měl Sokol Písek dvě želízka v ohni

Zleva nahoře stojí: František Veselý, Filip Hrádek, Petr Roth, Jan Voráček. Dole stojí: Ladislav Včelička, Martin Kodad, Jakub Bartuška, Naďa Holubová, Martin Kukrál, Vojtěch Včelička, Robert Hrádek a Zdeněk Hošek. Dole sedí Pavel Holub a Eduard Holub.

v podobě Eduarda Holuba a Petra Rothera. V další váhové kategorii se skvěle uvedl Martin Kukrál, kdy mu smolně unikl bronz o jediný bod a skončil na čtvrtém místě. Největší naděje vkládali písečtí do kategorie juniorů, kde je reprezentovali ti nejzkušenější a nejostřílenější borci v podobě Vojtěcha Včeličky, Františka Veselého a Jana Voráčka. Vojta Včelička již potřetí ovládl svoji kategorii -62 kg a ozdobil se dalším titulem mistra ČR ve figh-

tingu. V další váhové kategorii -69 kg se písečtí dočkali souboje o třetí místo dvou svých reprezentantů – Jana Voráčka a Františka Veselého, který vyzněl v závěrečném hodnocení lépe pro Honzu a zajistil mu tak bronzovou medaili a titul druhého vicemistra ČR. V kategorii mužů -77 kg nakonec Sokol Písek reprezentoval z plánovaných tří borců pouze Martin Kodad.

Ladislav Včelička

■ Zápasníci Sokola Vítkovice nesporně patří k republikové špičce, což také potvrdili i letos na podzim jak v mužské kategorii, tak v kategoriích mládežnických. Především je třeba zmínit úspěch mužů, kteří obhájili titul mistra ČR. Poslední kolo I. ligy mužů v zápase ve volném stylu se konalo 26. října v Ostravě a trenér a předseda oddílu Milan Slončík k němu mj. uvedl: „Poslední kolo jsme sice nevyhráli, ale vzhledem k tomu, že jsme měli dostatečný náskok z posledních čtyř kol, bylo už v Ostravě jasné, že nás nemůže nikdo v boji o titul ohrozit. Postupně jsme porazili zápasníky z Brna a Hradce Králové a prohráli jsme se zápasníky z Teplic. Vzhledem k tomu, že bylo v podstatě před tímto kolem rozhodnuto už i o celkovém pořadí, stalo se, že na toto kolo nedorazili zápasníci z Prahy. V průběhu sezóny jsme se spolehnali na vlastní odchovance Jana Stapaje, Marka Barvu, Michala Smieška, Tomáše Zezuláka, Vraťu Chotaše, Petra Krejčího.“

V sobotu 2. listopadu se v Hradci Králové konalo mistrovství České republiky v zápase mužů ve volném stylu. Do Hradce Králové odjelo bojovat s trenérem Slončíkem pět vítkovických volnos-

Vítkovičtí obhájili titul

tylařů. Šestý titul mistra ČR v řadě získal Vratislav Chotaš ve váze do 96 kg. Další titul přidal ve váze do 55 kg Jan Stapaj. Třetí místo obsadil ve váze do 74 kg Marek Barva, čtvrté místo ve váze do 84 kg Michal Smieško a ve váze do 120 kg byl na šestém místě Petr Krejčí. Celkově družstvo Sokola Vítkovice skončilo na třetím místě za zápasníky z Hradce Králové a Brna.

Mistrovství České republiky mladších žáků v zápase v řecko-římském stylu se konalo v sobotu 16. listopadu v Hodoníně. Zápasilo zde 68 mladších žáků z 27 oddílů. I když se v oddíle věnujeme převážně zápasu ve volném stylu, účastníme se i mistrovství v zápase řecko-římském. U tak malých dětí ještě není specializace na jednotlivé styly tak viditelná. Do Hodonína odcestovalo bojovat o tituly sedm vítkovických mladších žáků. Titul mistra ČR dokázali zís-

kat ve váze do 52 kg David Kopřiva a ve váze do 65 kg Vojtěch Piskoř. Současně s MČR mladších žáků v Hodoníně se konal turnaj Slovácký pohár v zápase řecko-římském v kategorii přípravek roč. nar. 2002–2007. Své starší kolegy napodobili Samuel Bystroň a Matěj Macura, když dokázali zvítězit ve svých hmotnostních kategoriích. Samuel vyhrál váhu do 31 kg, kde zápasilo 17 borců. Matěj Macura zvítězil ve váze do 34 kg.

Roman Piskoř

Hosty soutěže byli Instrutor Atabaque (mladoboleslavský trenér), Instrutor Big baby, Instrutor Robocop, Professor Dodo, Professor Forminha, Professor Mantena, Contra Mestre Toupeira, Mestre Charuto a v neposlední řadě prezident skupiny Vem Camará Capoeira Mestre Pacoca.

V kategorii C byla velikým překvapením Eliška Hancová, která již od eliminačních kol dávala svým soupeřům najevo, že pro ně bude velice silný oříšek. Všechny kola bodově vyhrála a skončila na 1. místě. Odnesla si titul mistryně Evropy v kategorii C a nejlepší žena v kategorii C. Velmi dobře si vedl i Martin Siklenka, který postoupil do semifinálové osmičky a ve velmi silné konkurenci skončil na krásném 8. místě. Adam Šťastný skončil v této kategorii na 20. místě.

V kategorii B skončil na 4. místě František Fopprecht, kterému utekla bronzová medaile o jeden jediný bod.

Další pořadí boleslavských svěřenců: Filip Lankaš – 8. místo, Tereza Sádlová – 19. až 21. místo, Lukáš Kruška – 27. až 28. místo a David Velát – 29. až 30. místo.

V nejvyšší kategorii A, navzdory nachlazení, vybojoval Jan Hovorka bronzovou medaili. V této kategorii startují ve velké většině trenéři capoeiry a borci, kteří patří mezi špičku v Evropě.

„Velikou radost mám z přístupu boleslavských závodníků. Je vidět, že Mladá Boleslav patří k evropské špičce. Jsem velice rád, že Eliška Hancová vybojovala titul mistryně Evropy. Svědomitě přistupovala k tréninkům a jezdila snad na všechny semináře, které v ČR byly. Tento postoj musel být po zásluze oceněn. Trochu mě mrzí umístění v soutěži Filipa Lankaše a Františka Fopprechta. Rozhodující v jejich konečném pořadí byla jejich společná hra. Oba borci se velice dobře znají z tréninku a možná proto spolu nedokázali zahrát pěknou hru, kde zbytečně ztratili cenné body,“ uvedl mimo jiné trenér Karel Popovič.

Pro boleslavskou capoeiru je tento úspěch velkou vizitkou před nadcházející oslavou výročí 10 let od založení oddílu, které proběhne od 13. do 15. prosince v mladoboleslavské sokolovně. Účast přislíbily všechny ikony capoeiry v ČR a pozváni jsou i zahraniční hosté. Oddíl připravuje malý průřez do historie oddílu, který vyjde v knižní podobě.

Karel Popovič

Sokolská capoeira má evropský titul

Slovenské Komárno hostilo o víkendu 8. až 10. listopadu otevřené mistrovství Evropy skupiny Vem Camará Capoeira. Poměřit své síly se soupeři sem přijeli i borci ze Sokola Mladá Boleslav. Soutěžilo se ve třech kategoriích: C – začátečnická skupina do žlutého pásu, B – od žluto-oranžového po oranžovo-modrý pás, A – mistrovská kategorie graduados. V kategorii A oproti loňskému roku nestartovali instrutoři.

Mladoboleslavští medailisté Eliška Hancová a Jan Hovorka

Názory z vašich dopisů

Po obnovení vydávání časopisu Sokol se rovněž obnovuje jeho dopisovatelské zázemí. Tak jako v minulosti, i nyní začínají do redakce přicházet nejen zprávy o činnosti jednot, sportovních oddílů a žup, ale také dopisy s názory či podněty. Vyjadřují osobní názory autorů, ale jistě mají v časopise své místo, protože i ony odrážejí život v jednotách.

Poděkování z Beskydské župy Jana Čapka

Už jste si všimli, že v životě je to tak, že kdo je spokojený, tak mlčí, a kdo kritizuje, tak křičí? Proto jsem se rozhodla napsat pár řádků za nás – spokojené čtenáře.

Velkým zdrojem informací z dění v župách, jednotách a ČOS je elektronicky vydávaný časopis Sokol. Ten pro mne představuje zdroj inspirace pro pořádání akcí v naší jednotě. Propaguje práci Sokola nejen mezi členy, ale i v širší veřejnosti.

A tak putují jednotlivá čísla elektronickou cestou ke starostům žup, jednot a jsou přeposílány na jednotlivé členy a jejich přátele. Zvyšuje se počet příspěvků a díky nárůstu počítačové gramotnosti narůstá také počet čtenářů. Časopis je

určen všem generacím. Děkuji tedy celému redakčnímu týmu za skvělou práci, která přináší zlepšení obrazu sokolského dění v očích veřejnosti.

Jsem také pravidelnou čtenářkou „Sokolských souzvuků“. Od roku 2011 z nich čerpám informace a přeposílám na školy a školky v našem městě a okolí. Jsou zdrojem inspirace pro vedení kroužků, organizování aktivit pro děti v přírodě i v tělocvičně a samozřejmě nabízejí ohlédnutí a zamyšlení nad historickými i současnými okamžiky a osobnostmi naší země z pohledu sokolky nejryzejší – Jariny Žitné. Co bych chtěla vzkázat autorce? Jarino, piš dál!

Listopadová čísla Sokola a Souzvuků jsme dočetli a už se těšíme na prosincovou vydání.

*Pavla Skokanová,
Sokol Záblatí,
místostarostka
a vzdělavatelka župy*

Tam svět se hne, kam síla se napře...

Jedním z našich cílů je vést naši sokolskou mládež v duchu sokolských tradic. Proto bychom se měli postupně snažit

o to, abychom je přivedli k tomu, že během sokolských akcí bude naše sokolská mládež oděna v jednoduchém stejnokroji. Tím bychom ji mohli také zviditelnit na veřejnosti. Cvičební úbor nezavrhujeme, ale jsou jistě události, které si zaslouží obléct se do kroje. V dospělosti by potom mělo být ctí nosit sokolský kroj.

T.J. Sokol Křenovice si tímto dovoluje oslovit tělocvičné jednoty Sokol na zhotovení praporu Sokolských jednot k některému významnému dni. Na pořízení praporu bychom se jako jednoty mohly finančně podílet. Neboť praporů není nikdy dost a jsou vždy ozdobou při každém setkání sokolů.

*Miroslav Benda,
Sokol Křenovice*

Blahopřání

Své osmdesáté narozeniny oslaví v pátek 13. prosince sestra Blažena Vavřenová, která v roudnické tělovýchově působí již více než 60 let. Do sokolských řad ji rodiče přihlásili v roce 1936 v její rodné Černěvsi. V roce 1948 se zúčastnila XI. všesokolského sletu. Na konci 50. let začala působit jako cvičitelka mládeže, především děvčat. Její manžel Jaroslav Vavřena byl vrcholový reprezentant ve veslování a později mistr republiky v kuželkách. Sestra Vavřenová se podílela na organizaci akademií a tělovýchovných vystoupení. Vychovala celou řadu cvičitelů. Sama hrála závodně volejbal. V roce 1968 se zapojila do pokusu o obnovu sokolské činnosti. Mládeži se věnovala také na táborových pobytech. Obnova Sokola v Roudnici n. L. a Sokolské župy Pod-

řípské v roce 1990 a následující období až do dnešních dnů je spojeno s jejím jménem. V prvním období byla jednatelkou jednoty a župy, v letech 1992–2010 pracovala jako tajemnice a od roku 2010 dodnes pracuje opět jako župní jednatelka. Spočívala na ní hlavní tíha organizace župních sletů 1994, 2000 a sletu krajského v roce 2006. Obdivuhodná byla její práce na přípravě a organizaci akce Sokolové pod Řípem, kdy se do Roudnice n. L. slétlo více než šest tisíc sokolů. Je držitelkou stříbrné medaile ČOS a letos obdrží Pamětní stříbrnou Tyršovu medaili z roku 1932.

Sestře Vavřenové přejeme hodně zdraví, spokojenosti a ještě mnoho let s námi.

*Filip Uzel,
Sokol Roudnice nad Labem*

Organizovala jej taneční škola Dvorana se svými lektory a tanečnicí českých lidových tanců Jitkou Bonušovou a Janem Pumprem. Mezi zájemci, kteří chtěli zažít atmosféru obrozeneckých bálů předminulého století, byla celá řada sokolů ze všech koutů Čech a Moravy. V sobotu probíhala odděleně ve dvou sálech výuka České a Slezské besedy. Účastníci si mohli vybrat, kterou besedu si chtějí připomenout nebo naučit. Našli se i taci, kteří jen výuce tanečních cyklů se zájmem přihlíželi.

Večer se konal slavnostní pražský bal u příležitosti 150. výročí České besedy a 100. výročí besedy Slezské, na kterém bylo podmínkou oblečení z doby národního obrození nebo český či moravský lidový kroj. Obě besedy předvedli účastníci semináře. Česká beseda se tancovala na živou hudbu, tanečnickům hrála Smíchovská komorní filharmonie pod taktovkou Josefa Vondráčka. K tanci i poslechu také vyhrávala muzika folklórního souboru Kvítek z Hradce Králové. Během slavnostního večera předvedl taneční soubor Dvorana Moravskou besedu a zajímavé variace české polky.

Seminář pokračoval v neděli dopoledne opět ve dvou sálech. V jednom se nacvičovaly tance Hanácké besedy, ve druhém jsme se učili správnou techniku tancování polky hladké nebo skočné, tancovali nejrůznější choreografie rychlé i pomalé řezanky, kvapík, obkročák a samozřejmě i vířivé tance, mezi nimiž nechyběl vrták a další. Mně osobně se nejvíce líbily ukázky krajové, především taneční „výlet“ do jednoho z etnograficky nejbohatších regionů jihozápadních Čech – na Chodsko.

Seminář byl slavnostně zakončen v neděli závěrečným předvedením nově nacvičené Hanácké besedy a opakováním besedy České a Slezské.

Páni, dámy, Beseda začíná...

Historický sál Sokola Pražského se stal důstojným místem pro akci věnovanou 150. výročí České besedy a 100. výročí besedy Slezské – o víkendu 16. a 17. listopadu se zde při příležitosti těchto výročí uskutečnil seminář tanců, které jsou pro starší generace neodlučitelně spjaty s plesy, lidovými zábavami a také se slavnostmi sokolů.

Kromě zážitků z písní a tanců jsme měli možnost vybrat si z nabídky metodických materiálů. Byly to komplety České, Moravské, Hanácké besedy a úplnou novinkou Slezská beseda, která se díky Dvoraně dočkala svého prvního zpracování. Potěšitelné je, že ve všech setech byly dvě verze besedy – původní, ve stylu 19. století, a verze lidová. Ke všem besedám je připojen přehledný popis tanců a seznam písní.

O České besedě

Tanec „Česká beseda“ vznikl v letech 1862–1863 z podnětu spisovatele Jana Nerudy. Učitelem charakteristických národních tanců byl Karel Link a hudbu k lidovým písním, které tyto tance provázely, sestavil hudební skladatel a pedagog Ferdinand Heller, spolumajitel hudební školy, s Bedřichem Smetanou. Česká beseda byla původně určena jako salonní tanec ve formě čtverylky pro čtyři páry stojící proti sobě. Tancují se v ní české národní tance, např. polka, rejdivák, obkročák či kalamažka.

Poprvé tanec Česká beseda tancovalo 24 párů na plese v pražském Konviktu 11. listopadu 1863. Českou besedu si obecnost oblíbilo a již o dva měsíce později (16. ledna 1864) ji na Žofí-

ně tančilo 140 párů. Karel Link v témže roce vydal tiskem popis tance, který byl rychle rozebrán.

Česká beseda byla velmi dobrým pomocníkem v boji za národní uvědomění v době Bachova absolutismu. Ze salonního tance se stal tanec lidový. Tancoval se i během obou světových válek a hlavně jako výraz radosti po jejich ukončení. Na VII. všesokolském sletu v roce 1920, který byl oslavou nové republiky a na tribuně sledoval vystoupení T. G. Masaryk, jej tancovalo několik stovek párů v národních krojích, a to nejenom z Čech a Moravy, ale také krajanů z Chorvatska, Slovinska, Polska, Francie, Ameriky a Kanady.

O Slezské besedě

Tanec „Slezská beseda“ je z roku 1913. Vznikl pod vlivem úspěchů České a Moravské besedy. Jejím autorem je Eduard Bartoníček, národní buditel, český hudební skladatel a sbormistr, který upravil lidové slezské písně a tance pod názvem Slezská beseda. Jak nám řekla Jitka Bonušová, k vytvoření ho vedla obava, že slezské národní tance by mohly být časem zapomenuty z důvodu germanizace v moravském Slezsku na počátku 20. století. Tance znali jen starší lidé a chyběla možnost, kde se původní tance naučit a tančit je. Tance jsou opět ve čtverylkové formě a jsou upraveny, aby odpovídaly tanečnímu stylu 19. století a aby (stejně jako u České besedy) se Slezská beseda tančila hlavně ve městech a byla vnímána jako obohacení tanečních zábav.

*Eva Řezníčková,
cvičitelka a zakladatelka Sokola Ant.
Čily v Oděse, t.č. Brno*

**NÁRODOPISNÝ SOUBOR FORMANI A
T. J. SOKOL SLATIŇANY
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA TRADIČNÍ**

VÁNOČNÍ KONCERT PRO CELOU RODINU

ÚČINKUJÍ NÁRODOPISNÉ SOUBORY:

FORMANI A SEJKORKY

PŘI T. J. SOKOL SLATIŇANY A

HRADECKÁ CIMBÁLOVÁ MUZIKA

KDY: V SOBOTU 14.12 2013

OD 14:00 A 17:30 HODIN

KDE: SOKOLOVNA SLATIŇANY

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK OD 2.12.2013, 8:00

V GALANTERII PETROVÁ SLATIŇANY

PARDUBICKÝ KRAJ

Česká obec sokolská

PROTECO s.r.o.
ASPI technologických procesů, hardware, software